

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

שור פטור על הכור
ריכל למימר ליה חרץ
ברשותי מאי ויש משכני
לך לעולם אמר לך
בור חרצתי מקום ששקנהו
לשונות הרבים פטור הכור
ברשותו הוא אי הכי
אמאי פטור כלל אש השן
שקטור כדיל מרי דהורא
למימר ליה לאו כל מינין
דקרבנה ברשות
הרבים ומיתביה להראי.
לשאלא אמר לך עלעם
בור כי אמר גזנא חייב
ברשות הרבים הוא. אי
הכי אמאי מתיב בך
רשן אמר לך בשלמא
בור איכא למימר דלאו
אדעתא אש פטור מן
איכא למימר לאו אדעתא
חייב קא חזי לך ואתנין
לאקובלה מחזרת בתנאי
ודחי' לה חזר לא כליל
עלמא אומר ר' אבי
אשכנזא הוה נאם [ברא]
פליגי ר' יודי"י
מן ברשות תניקא וזה
שדאי חיובא בלא ברשות
הרבים אנה שלמא לא
משהניח דבור ויסי' דר'
אלעזר בביא כ"י ברשות
הרבים שני חיבתו וזה
שוכחו בעני דבריה וזה
לענין ברשות המקד
כדן שגמנו אש פטור
בבזר תבירי בלא שורש של
על העצם ואלכא שהוא
פטור ומתנינו זה הוצרך
שיאמר לימא לי על
השאר כ"י ברשותא אי
זה הודקנא בלא ואמרנין
אי'אלעזר דמתיב בבמי'
תפסנת צורא ואוכלת
מעל בן דבריה אי דר'
הושי' דמתיב בעצמות
כדרי' ואוכלת ואיכא
ההוא פירי' ויחידה
אל אשנא ליה (ברשותי) כן
מתי' וחרבה בן מעל
בן ברשות אש כן מחללה
בן עזרתא כן קפצת
הכל ברשות הרבים אי
משלמא אלא מה שנהנית.
דר' יוסי דר' אלעזר
אומרין איה פטורה
ברשות הרבים אל כעין
דלכא במקום שחללה
הכל אבל לא כלל
חייב: **תנא'** הכל והגד
שקפני מראש הגז
וזהו נמי כ"י אי זה גזנא
ומבני שניין ויינין
טעמא דקפני בשפיעה
דלא בעו לקפני ופסול
פטורין שמעין מיה
והחילו בשפיעה דאביע'
לך אסוק אדעתא ודלמא
קפי' שפיעא אונס מעל
אל אלא למא דמתיב
הכל למימר דמתיב

כא :

הוא מקלה דכין דיש רשות לגני רה"ר ללכת שם כשאר
י"כ כשעלו חזירים נחמל פנימיים קמוסים לה"ר לפיכך
יבולן וזה וכל דקמן מחזק הרחבה משלמת מה שנהגת
טורה מעטם דלך וזה מירי שלא נתנו כהה"ר
דלא קנסו גופו כדמשמע
מן דף ל: וקשה לה"י
הדחה אל אמנתיון קאי
ונו רלם כמחזות וא"כ
י"כ בשלם נתנו להשיב
אלא פירות הא קמז
לזו אדעתיה פירות
נמיה ודנחה לה"י לפקד
כשמותו מייד דשפסקה
ופקד נורו ונפל בו שור
מורא צביציל מלי גני
ללמסל כל כן כשעובר
יכנס כרשות אחרים
יהיה לו קנס דורו ממש
וממש לה"ר שזין בני
ללמסל עממן ושמוקד
שלא היה לו לקבל
לרשות הרבים אין
בעל הפירות למקון וגם
ול למקון דמי דבעלמל
אמר ליה נהי דלמקון
צביציל מלי גני מכל
כל ממניה לחיוני י
דנחל פירות כרשות
אמר כפר ליה דבעלמל
כשנפל לצור הכה לא
הכי למפטור נהמה
למלן: **א'** כרב אר
בי יוסי אל מלי סבר
אמר ממייב כהה"ר אלא
נרצ דחשיב חלך הניזק
דחשיב ליה רה"ר אע"ג
נפקותא ולפי' הקונטרס
חבר דחשיב ליה קרן
אל חשיב ליה שן:
פי' ר"א ובער כשה
ולא כשהה המיזק אבל
וא"כ דהא לעיל (ומי.)
ס"ל כהני טרפול ו
כהה"ר מיימי לה וא"כ
דור כהה"ר וי"ל דלעיל
פי' המסקנא דהכא:
ורבי אשיאי. ולא
מענין אחד דרבי
י כקופלת דהוי קרן
על גני חניניה דחשיב
למקון אלא א"מא קסבר
לזו דמי אל מהרבי כלס

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

בעלמא בור כרשוסו פטור. ללא חייבה תורה אלמא על בור ברה"ר.
ובדילוף רבי ישמעאל טעמיה הם [ונקטן ג:]. **בעלמא בור כרשוסו חייב.**
הואיל והפקירו. והלא מ"ט בהמה שאכלתו חייבת: **בעלמא בור איכא**
למימר לאו אדעתיה. דשור לגטור נפשיה מבור ויבין דכרשית נכנסה
הפקיר רשותו חייב בעל הבור אבל
פירות כו': **הא קא חוי להו.** ואפילו
הומלקה ביה כרשית פטור. ואע"פ דכל תקלה
בור הוא הנימ' ברה"ר דלן על רשות
למא שט תקלה: ר' יוסי היינו פ"ק.
דקס"ד דלאו אמון הרחבה קאי
רבי יוסי דלנטי לחיוביה דהא כמיבא
וצבר דהא אחר ולא ברה"ר אלמא
אע"פ דהא קאי דלאו דרכה לנטי
אלמא להלך וזאכלא חייבה הלך
היינו מ"ג: **מחורא איכא בינייהו.**
ד"שמעין לר"מ דאמר דכדו הרחבה
מלמא שט שהיקא וצדו דלולא
וקמה כדרי רחבה אבל מחורא לא
וקאמר רבי יוסי אין דרכה להחזיר
רשעה ולאכלא אלמא להלך וזו שהחזירה
ואכלה חייבת: **והא כדער כדער**
אחר פליגי. ואמון הרחבה נמי
מחייב ליה רבי יוסי: **ולא כרשוס**
המויק. שאם הכניס פירותיו לתוך
בעל הבית שלא כרשוס ואכלתו
שחממו של בעל הבית פטור: **לימא**
ליה מאי נעית כרשוסאי. וקרא
למה לי: **דליפסא ורבי אושעיא:**
דאמר דליפסא לעיל בהמה שפסטה
צוארה ואכלה מעל גבי חבירתה
חייבת ודרי' אושעיא דאמר דחבירתה
הקופלת ואכלה מתוך הקופה חייבת:
איכא בינייהו. ר"מ סבר מתוך
הרחבה לעולם פטור אלמא לפי מה
שנהיגת ואפילו דליפסא ר' אושעיא
ואמא רבי יוסי למימר אין דרכה
לפסוט צוארה על חבירתה ואין
דרכה לקפוח מדרך ולאכלא אלמא
להלך ואית ליה דליפסא ודרי'
אושעיא: **מתני' מפני שכן**
מועדין. לקפוח. ובכרשית הניקא קאמר
דחולרה דרגל הוי: **על הכרשית**
משלם שון שלם. דהוי שן כרשית
הניקא: **ועל הרמיה מלי נוק.** מפרש
בגמ' [וכן:] **בב' תחלתו כפשיעה.**
דאיכתיב לאסוקי אדעתיה דלמא קפאי
דהא חורחייכו לקפוח: **ושפוט כלומר.**
דהא נפלו ונפילה לא הוה ליה
לאסוקי אדעתיה: **הניחא למ"ד.** רי.
אמוראי פליגי בה בפרק [המפקד]
[ב"מ ד' ע"ג:] **דמקריב לניס לגבי כותל.**
טובא דליכא תחלתו כפשיעה דאי
הוה הפלי לברא מחללי הוה מחלי ורי

מסורת הש"ס

(א) לקחון מה: א. (ב) לעיל
 ב. א. (ג) לעיל יח. (ד) לקחון
 ט. (נח. ב"מ ל: מב. לג. א.)
 (ה) (שמות כב.) (ו) ס"א ונפל
 כותל ונפל אינהו, ז. נש"ל
 משונה

תורה אור השלם

ו. כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירו
ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו
ישלם: שמות כב ד

גליון הש"ס

רש"י ר"ה מחזרת וכו'
רשמעין לר"מ. כעין זה
ביומא דף קד ע"ב ברש"י
ד"ה כי קאמר:

הגהות הגר"א

[א] תוש' ד"ה אדם חי'
מתוך כך נראה חי'. נ"ב
אבל לגי' הרי"ף ע"כ משלם
חצי זוק:

מוסף רש"י

על החררה משלם נזק
שלם. דהיינו שן, והדלקת
גדים היו לחרוץ דאט
אלא כמו, שהוא מניח כאן
הנחלת והוא הולך ודולק
למקום אחר (דע"ל יח.).

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(א) גרלה דג"ל ושברו את הכלים משלם נזק שלם.
(ב) גרלה דחמר ודג"ל ושדמיין הניחא למ"ד דתחלתו כפשיעה וסיפוי בחזית טעור אלא למ"ד חייב וכו'.

עלה ללא אורחים למיקסן כלל אבל כיון דמוקי בדאפיין מיפך דאני
למעלה פטורין לגמרי דאנוס הוא דלמה יחזור מסבא ראשונה:
והמציא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones